

# Kulturvetenskapliga arkivet Cultura vid Åbo Akademi

## Excerpt ur intervju L1 1958 (Satakunta)

Int: No niin, te isäntä R[...] ku te olette vanhempia miehiä, kuinkas monta ikävuotta teille olikaan?

Inf: Kahdeksankymmentäkolmi, seitkahdeksantoista sataseitsemänkymmentäviisi olen syntynyt.

Int: Olette koko ikänne asunut täällä H[...]a?

Inf: Niin täällä asunut..

Int: Täällä syntynyt?

Inf: Mut se pois olen näist kottoo.

Int: Niin, niin.

Inf: 22 vuotta ollu.

Int: Sillon sitte, sillon nuoruudessanne sillon sitte kulki niitä, niitä kiertäviä kauppamiehiä tuolta itäisestä naapurista laukkuineen täällä hyvinkin yleisesti?

Inf: Niin se ol kyl yleistä.

Int: Niin no miten heihin, no mitenkä heitä yleensä kutsuttiin tai miten heitä nimitettiin täällä?

Inf: Reppureiksi me sanottiin enimmäkseen.

Int: Ja sitten niitten käynnit loppuivat täältä. Satutteko muistamaan et mihin aikoihin ne sitten olisivat kokonaan jääneet poies?

Inf: Mä just sen tiedän sillon ku Japanin sota alko niin kyl se sillon lopus.

Int: Jaaha.

Inf: Sen mä tiedä niin prikulleen.

Int: Aivan. No oliko mittään semmosta määrättyä kulkureittiä mistä he kulkivat? Että tulivatko, tulivatko esimerkiksi Honkivaarasta tai Eurasta, Turusta tai Raumalta tai?

Inf: Mä en sitä tiedä mut kyl ajatuksena on että, kyllä pohjoisen puolest enimmäkseen tuli.

Int: Ja jalkasin kulkivat?

Inf: Joo, mitäs sillon mittä muute ko käveleminen ja kantaminen.

Int: Aivan, ja nahkareppu oli selässä?

Inf: Juu, niillä olikin muuten kovin komia reppu.

Int: Ja painavat?

Inf: Painavat, se oli tiärettäks hyvin tehty.  
Int: Joo-o, suuret leveät nahkaremmit kummallakin olkapäällä?  
Inf: Niin.  
Int: Ja semmonen omituinen haju siinä nahassa ja repussa?  
Inf: Joo, no hiukan siin ol semmonen vieras haju.  
Int: Omalaatuisensa?  
Inf: Niin.  
Int: Aivan.  
Inf: Mutta ei niin paljon ku noil rodinleikkaajoilla.  
Int: Jaaha, jaaha.  
Inf: Kyl ne oli paljon siistimpi miehii.  
Int: Aivan.  
[...]  
Int: No yleensä oliko tapana kauppoja tehdessä tinkiä kovasti?  
Inf: Kovasti tinkiä, se ol yleinen ettei sitä sil ens lausumalla minkään hinnal sanottu. Kyl sä arvo (epäselv. 12.56).  
Int: Ettei siitä juur kauppaa tehty?  
Inf: Kyllä sen muistaa. (epäselv. 13.01) helpotutti ja kehuskeli sitte viel et annan sinulle sitte vielä, että väri on oranssi.  
Int: Niin, niin aivan. No oliko koskaan sellaista tapaa, että puhuttiin et nyt tällä kertaa ei ole mut ens kerralla kun hän tulee niin hankkii sellaista tavaraa? Oliko semmosta koskaan et hänelt voi tilata tavaraa?  
Inf: Sitä on kyl saattanut olla. Mä oon sit ollu niin poikanen etten tiedä sitä sannoo.  
Int: Ei tullu pannuks merkille semmosta?  
Inf: Ei.